

Underbilag 3 til besvarelsen af spørgsmål 1.

DEN DANSKE KØBSTADFORENING

Den 4. marts 1970.

I skrivelse af 29. januar d. å. (l. k. j. nr. 7-1-69) har boligministeriet meddelt, at man på grundlag af en række henvendelser, herunder fra kommuner, overfor folketingets boligudvalg har omtalt, at spørgsmålet om regulering af boligsikringsydelse giver anledning til ret betydelige vanskeligheder såvel af administrativ som af reel art, og at disse vanskeligheder formentlig vil øges, når boligsikringsydelsen skal beregnes på grundlag af forskudsligningen, eventuelt med efterfølgende korrektioner. Vanskelighederne for kommunerne synes især forbundet med at finde frem til tilfælde, hvor der foreligger en sådan tilsidesættelse af anmeldelsespligten efter boligsikringslovens § 11, stk. 1, at det kan blive aktuelt at kræve for meget udbetalt boligsikring tilbagebetalt.

Det fremgår af sagen, at folketingets boligudvalg herefter har anmodet om, at der hos en række repræsentative kommuner f. eks. omegnskommuner og større købstæder må blive indhentet et materiale, der kan belyse spredningen i den administrative praksis og de øvrige erfaringer, kommunerne har indhøstet på området.

Boligministeriet har i denne anledning anmodet købstadforeningen om at indhente oplysninger fra et antal kommuner, f. eks. 10, til besvarelse af de stillede spørgsmål og at indsende kommunernes svar til boligministeriet evt. suppleret med købstadforeningens egne bemærkninger.

I denne anledning kan først meddeles, at købstadforeningens bestyrelse i sit møde den 19. december 1969 behandlede det i boligministeriets henvendelse omhandlede spørgsmål om de årlige reguleringer af boligsikringsydelse, og den konkrete anledning til spørgsmålets behandling var en

henvendelse fra byrådene i Silkeborg, Viborg, Skive, Herning og Holstebro, som havde anmodet købstadforeningen om overfor boligministeriet at rejse spørgsmålet om udarbejdelse af mere udførlige vejledende bestemmelser til brug ved behandlingen af de her omhandlede sager, herunder retningslinier for det skøn, kommunalbestyrelsen skal udøve vedrørende „væsentlige“ indkomststigninger.

Købstadforeningen, som var vidende om boligministeriets daværende principielle indstilling til spørgsmålet om fastsættelse af sådanne retningslinier, fandt imidlertid på denne baggrund ikke anledning til at rette henvendelse til ministeriet som foreslået, men foretrak foreløbigt at orientere byrådene om de oplysninger, som købstadforeningen til brug for sagens behandling havde indhentet vedrørende de i en række forskellige købstæder fulgte retningslinier.

Samtidig hermed gav man overfor byrådene udtryk for, at købstadforeningen fortsat ville være opmærksom på spørgsmålet om tilvejebringelse af ensartede regler for byrådenes bedømmelse af de her omhandlede problemer.

De ovennævnte i købstadforeningens besiddelse værende oplysninger om de i købstæderne praktiserede bedømmelsesregler er følgende:

Fredericia: administrationen har indstillet følgende retningslinier til byrådets godkendelse:

at der, hvor indtægtsstigningen ikke overstiger 25 pct., ikke kræves tilbagebetaling,

at der i tilfælde, hvor den skattepligtige indkomst for 1969 ikke overstiger 25.000 kr., ikke kræves tilbagebetaling,

at der i andre tilfælde forlods bortses fra